

de almindelige Regler i en eller anden Henseende, og jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til at henvise til Betænkningens Indhold.

Udvalget har i Betænkningen udtalt Ønsket om, at det i Fremtiden oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, om den paagældende Ansøger har nydt Understøttelse af „de Fattiges Kasse“ eller af Hjælpekassen. Saadanne Understøttelser ere i Regelen ikke til Hinder for Opnaaelse af Indfødsret ved Naturalisation, men der vil kunne være Tilfælde, i hvilke Oplysning desangaaende vil være af Interesse og Hjælpen endogsaa vil kunne være til Hinder for Opnaaelse af Indfødsret, navnlig naar Understøttelsen er ydet med større Beløb, eller naar den i Virkeligheden har været maskeret Fattigunderstøttelse. Der turde være saa meget mere Anledning til at fæste Opmærksomheden paa dette Punkt, som den højtærede Indenrigsministers Forgænger den 9. November f. A. i en Resolution i Anledning af en Kommunalbestyrelses Forespørgsel om, hvorvidt det vil være lovmedholdeligt, at der mellem Kommunalbestyrelsen og den paagældende Hjælpekassens Bestyrelse var truffet Aftaler om Overflytning af Enker og andre dertil egnede Personer fra Fattigvæsenet til Hjælpekassens Forsorg, har svaret, at Ministeriet „ikke skønner, at der kan være noget til Hinder for, at de paagældende Enker m. fl. udgaa af Fattigvæsenet og overgaa til Forsørgelse af Hjælpekassen“. Denne Resolution, der har vakt ikke ringe Opmærksomhed i vide kommunale Kredse, er jo af meget vidtrækkende Betydning. Idet det herefter i Almindelighed skal være tilladeligt at overføre Personer under Fattigvæsenets Forsørgelse til Hjælpekassen, og da den ogsaa i de Forhold, det her drejer sig om, kan have Betydning, tillader jeg mig at henstille, om den højtærede Indenrigsminister ikke maatte finde Anledning til at optage dette Spørgsmaal til fornyet Overvejelse. Det forekommer mig nemlig ikke, at denne Resolution er i Overensstemmelse i alt Fald med Tanken i og Hensigten med Hjælpekasseloven, og at den kun meget tvungent lader sig forene med Ordene, der ere benyttede i Hjælpekasselovens § 4.

Jeg skal tillade mig at anbefale Udvalgets Indstilling om Lovforslagets uforandrede Vedtagelse af det høje Ting.

I forrige Møde blev der indbragt et Andragende fra Bengt Jönsson af Aalborg om Indfødsret, og dette Andragende blev henvist til Udvalget. Jeg skal oplyse, at

Udvalget har behandlet dette Andragende, og at det kan ventes, at der vil blive stillet Ændringsforslag til tredje Behandling om, at den paagældende Person tilligemed en anden optages paa Lovforslaget.

Konseilspræsidenten (Berntsen): Da Indenrigsministeren er fraværende paa Grund af Forhandlingerne i det andet Ting, skal jeg paa hans Vegne besvare den Henstilling, der blev gjort af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører henviste til et Cirkulære, der blev udstedt af den forrige Indenrigsminister, og som har ført til, at man i enkelte Kommuner tager Folk, der i et længere Tidsrum have siddet paa Fattigvæsenet, og fører dem ud af Fattigvæsenet over til Forsørgelse af Hjælpekassen. Jeg har den Opfattelse, at den Bevægelse, man her har set i de senere Aar, ikke er en Bevægelse af rent filantropiske Hensyn. Jeg tror, at den bunder noget i, at de paagældende Kommuner have regnet ud, at naar de kunde gøre det Skridt uden videre at lukke Fattigvæsenets Døre op og lade vedkommende Personer tildele Understøttelse af Hjælpekassen, fik de et vist Beløb refunderet af Statskassen, for saa vidt de 250,000 Kr., som Lovgivningsmagten har stillet til Raadighed for Kommunerne, kunne slaa til i dette Øjemed. Men det er en noget farlig Bevægelse, forekommer det mig, og jeg er enig med den ærede Ordfører i at betragte dette Cirkulære som værende af den Art, at det er tvivlsomt, om det kan forenes med den bestaaende Lovgivning, og jeg finder den Henstilling ganske naturlig, der er gjort fra den ærede Ordførers Side, at Indenrigsministeren tager Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse. Det forekommer mig, at det havde været mere naturligt, om vedkommende Minister havde ventet til det nærliggende Tidspunkt, da Loven om Hjælpekasser skal revideres. Paa det Tidspunkt vilde det ogsaa for Ministeriet have været naturligt at foreslaa de Ændringer i Hjælpekasseloven, man maatte finde formaalstjenlige.

At man uden en saadan Revision har udstedt et Cirkulære af den her omhandlede Art, finder jeg mærkeligt, og jeg vilde i den Tid, jeg var Indenrigsminister, ikke have udstedt et saadant Cirkulære. Jeg lover derfor, at Spørgsmaalet skal blive taget op til nærmere Overvejelse, og i hvert Tilfælde vil det formodentlig blive sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Revision af Hjælpekasseloven, thi der maa være klare Bestemmelser i disse Forhold,